

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 376/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 15 lutego 2022 roku w sprawie II K 1202/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Zarzuty naruszenia prawa materialnego tj. art. 4 kk poprzez jego niezastosowanie i art. 171 kk przez przyjęcie, że materiały pirotechniczne stwarzały zagrożenie, o którym mowa w tym przepisie oraz zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych co do okresu posiadania przez oskarżonego kwasu azotowego, niewyjaśnienie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

wszystkich
okoliczności sprawy
czy stężenie
zakwestionowanego
u oskarżonego
kwasu azotowego
było stężeniem
wagowym czy
objętościowym,
bezzasadnym
przyjęciu, że
oskarżony
sprowadził
zagrożenie z art.
171 kk, błędnego
ustalenia stopnia
społecznej
szkodliwości czynu
co miało
doprowadzić do
obrazy art. 66 kk,
błędnego
przypisania
oskarżonemu
zamiaru
bezpośredniego
wytworzenia
substancji
wybuchowych, nie
wzięcie pod uwagę
opinii biegłego o
różnych możliwych i
legalnych
zastosowaniach
środków
chemicznych
zabezpieczonych u
oskarżonego oraz
jego opinii, że
wytworzone przez
oskarżonego
materiały nie
stanowiły
niebezpieczeństwa
dla życia i zdrowia
i były należycie
przechowywane oraz
rażącej

	niewspółmierności kary.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Chybione są zarzuty naruszenia art. 4 kk oraz błędów w ustaleniach faktycznych co do czynu przypisanego w punkcie 1 wyroku. Przecież Sąd dał oskarżonemu wiarę, że posiadał zakwestionowany kwas azotowy nieprzerwanie od końca lat 90 – tych. W tym stanie rzeczy określenie jako daty początku czynu daty wejścia w życie przepisów zakazujących posiadania tej substancji (o takim stężeniu) było właściwe. Sąd naruszyłby dyspozycję art. 4 kk, gdyby przypisał oskarżonemu jako przestępstwo posiadanie tej substancji przed tą datą. Co do zarzutów związanych z wątpliwościami</p>			

co do tego, czy stężenie zatrzymanego u oskarżonego kwasu było stężeniem wagowym czy objętościowym, to o tyle nie ma to znaczenia, że z opinii biegłego tak czy owak wynika, iż stężenie to znacznie przekraczało próg, powyżej którego posiadanie takiej substancji przez „przeciętnego użytkownika” jest zabronione.

Co do zarzutów związanych z wyczerpaniem przez oskarżonego dyspozycji art. 171 § 1 kk, a w szczególności brakiem wykazania, że doszło do narażenia życia, zdrowia lub mienia przez oskarżonego, to przecież z utrwalonego orzecznictwa wynika, że w odniesieniu do materiałów wybuchowych o jakich mowa w art. 171 KK ustalenie możliwości sprowadzenia

„niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia wielu osób albo mienia w wielkich rozmiarach” nie jest konieczne, gdyż ustawodawca przyjął domniemanie, że przedmioty te są zawsze niebezpieczne z natury rzeczy (por: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2004 r. III KK 97/04 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 11 czerwca 2019 r. II AKa 36/19, opub. L.). Dlatego chybione i oderwane od rzeczywistych ustaleń są zarzuty, że Sąd Rejonowy błędnie przypisał oskarżonemu, jakoby ten sprowadził niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu ludzi i dla mienia w znacznych rozmiarach. Otóż Sąd niczego takiego nie ustalił i nie musiał ustalać, bo przestępstwo z art. 171 § 1 kk w zakresie, w jakim dotyczy wytworzenia

substancji
wybuchowej (w
tym
pirotechnicznej)
ma charakter
przestępstwa z
abstrakcyjnego
narażenia na
skutek (por w/w
orzecznictwo SN i
SA oraz Kodeks
Karny. Komentarz
pod red prof.dr
hab. R. S.).

Oczywiście
chybiony jest
również zarzut
błędu w
ustaleniach
faktycznych, że
oskarżony działał
w zamiarze
bezpośrednim
wytworzenia
materiałów
wybuchowych –
przecież sam
przyznał, że chciał
wytworzyć i
wytworzył
materiał
pirotechniczny.
Tymczasem taki
materiał
pirotechniczny
mieści się w
pojęciu substancji
wybuchowej, o
jakiej mowa w
dyspozycji art. 171
§ 1 kk, co
wynika literalnie
z treści ustaw,
w szczególności z
art. 3 pkt 11 i
pkt 35 ustawy
o materiałach
wybuchowych
przeznaczonych

do użytku cywilnego i art. 3 pkt 9 ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Nie budzi to również wątpliwości w doktrynie prawa karnego (por. Kodeks Karny. Komentarz pod red prof.dr hab. R. S.). Zatem oskarżony działając z zamiarem bezpośrednim wytworzenia materiału pirotechnicznego i wyrabiając go wyczerpał dyspozycję art. 171 § 1 kk, albowiem w rozumieniu ustawy materiał pirotechniczny (mimo, że „nie wybucha” tylko bardzo szybko się spala) mieści się w definicji substancji (materiałów) wybuchowych.

Niezrozumiałe są wręcz zarzuty

błędów w
ustaleniach
faktycznych i
pomijania opinii
biegłego co do
kwestii, że
posiadane przez
oskarżonego
chemikalia mogły
służyć do szeregu
legalnych
czynności i
zastosowań w
życiu codziennym
(w tym
do odzyskiwania
srebra z
materiałów
fotograficznych).
Przecież Sąd
Rejonowy tak
właśnie ustalił,
dlatego zresztą
nie podzielił
zawartego w akcie
oskarżenia
zarzutu
prokuratora,
jakoby oskarżony
zmierzał
bezpośrednio do
wyrabiania
materiałów
wybuchowych.
Sąd Rejonowy
skazał
oskarżonego
jedynie za coś,
co ten w zasadzie
w pełni przyznał
i czego nie
kwestionował –
za wyrobienie
materiałów
pirotechnicznych
(tzw gwiazdek)
w ilości 3 sztuk
o łącznej masie
74,70 g.

<p>Zarzut naruszenia art. 66 kk jest oczywiście chybiony, wszak co do czynu z art. 171 § 1 kk ustawowe zagrożenie karą wyklucza możliwość zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania.</p> <p>Chybiony jest zarzut rażącej niewspółmierności kary, przecież Sąd Rejonowy co do czynu z art. 171 § 1 kk zastosował nadzwyczajne jej złagodzenie. Kara ta nie nosi więc cech surowości.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uniewinnienie lub warunkowe umorzenie postępowania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Co do uniewinnienia, oskarżony formalnie wypełnił znamiona przypisanych mu przestępstw, nie było</p>		

<p>więc podstaw do jego uniewinnienia, zostało to już powyżej omówione. Co do warunkowego umorzenia, to ustawowe zagrożenie karą za czyn z art. 171 kk wykluczało możliwość zastosowania instytucji warunkowego umorzenia.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Wyrok i zawarte w nim rozstrzygnięcia.</p>		

Zwiąże o powodach utrzymania w mocy			
Było to omawiane powyżej.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiąże o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			

5.3.1.3.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	Na podstawie art. 636 § 1 kpk zasądzono od oskarżonego na		

	<p>rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków za postępowanie odwoławcze na które złożył się ryczałt za doręczenia oraz opłatę za drugą instancję. Oskarżony pracuje i ma dochody, nie ma nikogo na utrzymaniu, a koszty te są niewielkie, będzie je więc w stanie uiścić bez uszczerbku dla utrzymania swojej osoby.</p>
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok skazujący		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana